

годно. А когато Темистоклей му каза че има на умъ да изгори корабитъ на другитъ гърцы, що бѣхъ тамо въ нѣкое пристанище събраны; тѣй що, тѣ като не щѣхъ да иматъ вече кораби, лесно ще могътъ атинейцитъ да станжтъ господари на всичкѣ Гръціѣ, Аристидъ безъ да му каже нѣщо, прѣдставилъ ся прѣдъ народа: и “ Никоя друга работа, рѣклъ той, отъ тѣзи коѣто прѣговаря да направи Темистоклей не може да бѣди по-полезна за градътъ, но нито пакъ и по-неправедна., Това като чухъ атинейцитъ, безъ да искать да испытать за нѣщо понататѣкъ, казахъ тутакъ си на Темистоклея да ся напусни отъ прѣлаганный тѣ си кроежъ.

Антигонъ.

Македонскыйтъ царь Антигонъ, когато братъ му Марзъ ималъ сждбѣ съ нѣкого си, и ся моляше на брата си да му види сждбжтъ на самъ у дома си: “ не бива, братко, рѣклъ, сждбата трѣ-